

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000215
Brčko, 31.01.2007. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Ruže Gligorević, kao predsjednika vijeća, Maide Kovačević i Ilje Klaić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.V. iz T. – B., zastupanog po punomoćniku M.S., advokatu iz B.1, protiv tuženog R.B. iz B.1, zastupanog po punomoćniku J.D., advokatu iz B., radi naknade zbog neosnovanog obogaćenja, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-625/04-I od 09.03.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.01.2007. godine donio je

P R E S U D U

Žalba tuženog se ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-625/04-I od 09.03.2006. godine POTVRĐUJE se.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom usvojen je tužbeni zahtjev, pa je obavezan tuženi da tužitelju na ime naknade po osnovu neosnovanog obogaćenja isplati iznos od 1.200,00 KM uz zakonsku zateznu kamatu računajući od dana podnošenja tužbe pa do isplate, te mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.350,00 KM uz zakonsku zateznu kamatu.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio tuženi iz svih razloga predviđenih čl. 283. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu ZPP-a BD BiH), sa prijedlogom da drugostepeni sud pobijanu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti ili pak ukine i sam održi ročište u ovoj pravnoj stvari.

Žalba nije osnovana.

Nije ostvaren žalbeni prigovor bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 284. stav 2. tačka 12. ZPP-a BD BiH, na koji žalba ukazuje jer prvostepena presuda sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama koje kao takve prihvata i ovaj sud.

To što je tužitelju po rješenju Vlade Brčko Distrikta BiH – Odjeljenje ... i stambena pitanja kojim je vlasniku (tuženom) vraćena u posjed imovina i odlučeno da tužitelju prestaje svojstvo privremenog korisnika na imovini tuženog, dodjeljena i novčana pomoć od 3.000,00 KM radi rješavanja stambenog pitanja jer je njegova imovina – kuća uništena, ne utiče ni na koji način na odluku u predmetnoj pravnoj stvari, niti je u vezi sa zahtjevom iz ove tužbe, pa nedostatak konstatacije te činjenice, ne čini presudu nerazumljivom.

Nije ostvaren ni žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmet spora po zahtjevu tužitelja u ovoj pravnoj stvari predstavlja njegovo novčano potraživanje prema tuženiku po osnovu izvršenih ulaganja u nekretninu tuženika – kuća u B., u iznosu od 1.200,00 KM.

Prvostepeni sud je utvrdio da je tužitelj sa članovima svoje porodice živio u kući tuženog u periodu od 1994. godine, pa do 18.03.2003. godine, kao izbjeglo lice, a da mu je od strane tada nadležnih organa 05.02.1997. godine ta kuća i dodjeljena za stanovanje, da je kuću primio u devastiranom stanju, pa je izvršio razne radove na način da je kompletnu kuću sanirao pri čemu je ugradio prozore, vrata, garažna vrata, sanitarije, električne instalacije. Nakon što je tuženom (vlasniku) vraćen objekat – kuća, on je pristupio njegovoj potpunoj sanaciji, tako što je skinuo sve navedene i ugrađene elemente gore navedene. Međutim i bez obzira na to, vještak je procjenio da su svi radovi bez procjene samih građevinskih elemenata korisni za tuženog, i oni čine iznos od 1.200,00 KM, jer je radovima tužitelja objekat od devastiranog doveden u stanje za uslovno stanovanje, te je objekat na taj način zaštićen od daljeg propadanja u procjenjenoj vrijednosti. Obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje koje se žalbom ne može pobijati (član 376. i čl. 378. ZPP-a BD BiH) prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je, primjenom odredbe čl. 210. Zakona o obligacionim odnosima, koja odredba pod prelazom imovine jedne osobe u imovinu druge osobe, za koji prelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu (osnov postoji ali je naknadno otpao) – podrazumjeva i sticanje koristi izvršenom radnjom u kojem slučaju, ako vraćanje imovine nije moguće (kao što je u ovom slučaju) sticatelj je dužan naknaditi vrijednost ostvarene koristi, te obavezao tuženog da tužitelju isplati traženi iznos.

Nije sporno da je tuženi nakon preuzimanja kuće u posjed preduzeo opsežne građevinske radove, te zamjenio građevinske elemente koje je ugradio tužitelj, ali se vještak decidno izjasnio da vrijednost od 1.200,00 KM čine korisni radovi koji su spriječili da objekat tuženog dalje propada (bez krovne konstrukcije; vrata, prozora i instalacija) pa obzirom na takvo činjenično – utvrđenje, koje se u postupcima male vrijednosti, kao što je konkretni žalbom ne može pobijati, nisu osnovani ni žalbeni prigovori da tužitelju ne pripada naknada jer imovina tužitelja nije prešla u imovinu tuženog. Kako korisni radovi koje je vještak procjenio, a tuženi u toku postupka iako je imao primjedbi na nalaz vještaka, nije predložio novo vještačenje, imaju karakter novčanog ekvivalenta, dakle procjenjeni su u novcu, i materijalne su prirode jer korist koju je stekao tuženi ogleda se u sprječavanju daljeg propadanja njegovog objekta – kuće

nakon što je tužitelj sve navedene građevinske radove i elemente nesporno ugradio, čime je imovina tužitelja smanjena, a imovina tuženog povećana (spriječeno dalje propadanje u procjenjenom iznosu). Tužitelju je predmetni objekat dodijeljen od strane nadležnih organa za stanovanje njegove porodice u devastiranom stanju, nije bio uslovan za stanovanje, pa da bi doveo objekat u stanje uslovno za stanovanje uložio određena sredstva, što među strankama nije sporno, pa tako ni istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije nije osnovan.

Iz navedenih razloga je uložena žalba protiv prvostepene presude neosnovana i kao takva primjenom odredbe člana 295. u vezi sa članom 371. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06) odbijena.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Ruža Gligorević